

“Siyasete Karışmayın! Çünkü Siyaset Necistir!”

Bazıları şöyle diyor: “Siyasete karışmayın! Çünkü siyaset necistir!” Biz de diyoruz ki: Evet, yalan, ihanet, rüşvet, hırsızlık ve bağımlılık siyasetiyse; Allah'ın indirdiklerinden başkasıyla hükmetme siyasetiyse; yabancıyı razı etmenin, ümmeti aşağılamanın ve onun servetlerini yağmalamanın bir aracıysa ve laikler tarafından uygulanan bir siyasetse, işte o zaman siyaset necistir.

Ancak İslam'da siyaset böyle değildir; aksine İslam'da siyaset, Müslümanların işlerini İslam'a göre gözetmektir; peki bizden hangi siyaseti terk etmemizi istiyorsunuz: İslam'ın siyasetini mi, yoksa laikliğin siyasetini mi? Kuran ve sünnetin siyasetini mi, yoksa insanların koyduğu kanunların siyasetini mi? Adil ve hak olan siyasete mi, yoksa çıkar ve arzuların siyasetini mi?

Burada sözün açık olması gerekir; siyaset necis bir kelime değildir, aksine necaset, onun yürütüldüğü metottur; zira aslı itibarıyla siyaset, bir yerme, bir suç veya Müslümanlara haram bir şey değildir; zira Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **“İsrail... كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ، كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ”** **“Nebiler siyase ederlerdi”** cümlesinin anlamı; onların işlerini üstlenmek, işlerini gözetmek, meselelerini düzeltmek ve aralarında Allah'ın indirdikleriyle hükmetmek demektir. Peki nebler siyaset yapıyorlar mıydı? Evet, ancak bu, Batı demokrasisinin siyaseti, milliyetçilik ve vatancılık siyaseti, kapitalist çıkarların siyaseti, yaşamada egemenliği halka veren partilerin siyaseti değildi; aksine, vahye dayalı bir siyasetti. İşte burada büyük fark ortaya çıkıyor; zira İslam'da siyaset, insanların işlerini İslam'a göre gözetmektir; dini yönetimden ayıran, yasama yetkisini Allah'ın dışında insanlara veren ve çıkar, menfaat ve arzuyu vahyin üstünde tutan siyaset, İslam'ın getirdiği siyaset değildir.

Allah'ın kendisine azim Kur'an'ı indirdiği ve Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in hidayet yolunu açıkladığı İslam ümmetini gördüğümüzde, bazı evlatlarının sadece yönetim ve siyaset hakkında konuşulmasını bile kınamaları, boğazımızda düğümleniyor! Bundan daha şaşırtıcı olan ise, İslam siyasetinden bahsetmeyi reddedenlerin, ardından ithal sistemlere göre siyaset yapmaya atılmalarını görmektir! Bir Müslüman, Allah'ın indirdikleriyle hükmetme hakkında konuşmayı reddetmekte ama kafir Batı'dan gelen modern rejimlerin getirdiği seçimlerde bir sakınca görmemektedir! İslami bir yönetimin kurulmasından bahsetmeyi reddetmekte ama insan yapımı kanunlarla kimin yöneteceğini seçme sürecine katılmaktadır! Şunun sorulmasını da reddetmektedir: Hangi şeriatla hüküm veriyorsunuz? Sonra bir yolsuzluk, hırsızlık ve çöküş yaşandığında da şöyle demektedir: “İşte siyaset budur”!!

Bu nasıl bir siyaset Allah aşkına?! Bu nasıl bir siyaset ki hırsız yasa koyucu yapmaktadır? Bu nasıl bir siyaset ki ümmetin, İslam'dan başkasıyla yönetenlerle yine İslam'dan başkasıyla yönetenler arasında seçim yapmasına neden olmaktadır?! Bu nasıl bir siyaset ki, kişiler değişirken sistem, referans ve

kanunlar olduğu gibi kalmaya devam etmekte; ardından da insanlardan bu değişime alkış tutmaları talep edilmektedir? Sonra da sana şöyle diyorlar: Siyaset hakkında konuşma!

Ümmetin servetleri hakkında konuştuğuunda, siyaset hakkında konuşma dediler; Filistin hakkında konuştuğuunda siyaset hakkında konuşma dediler; yönetim hakkında konuştuğuunda siyaset hakkında konuşma dediler; insanları yöneten kanunlar hakkında konuştuğuunda siyaset hakkında konuşma dediler; büyük ölkelerle ilişkiler hakkında konuştuğuunda siyaset hakkında konuşma dediler; yoksulluk, yolsuzluk ve yağmalama hakkında konuştuğuunda siyaset hakkında konuşma dediler! Ancak senden bir siyasi projeye oy vermek, destek vermek ya da bağlı olman istendiğinde, birdenbire siyaset talep edilen bir konu haline gelmektedir!

Sorun, onların siyaseti reddetmelerinde değildir; aksine sorun, senin için, hangi siyasetten bahsetmenin caiz olduğunu ve hangi siyasete karşı sessiz kalman gerektiğini belirlemek istemelerindedir; senden, yönetime geldikten sonra siyasetçi hakkında konuşmanı istiyorlar ancak onun yönettiği sistemin aslını sorgulamayı istemiyorlar; senden hırsız eleştirmeni istiyorlar ama onun hırsızlık yapmasına izin veren sistemi sorgulamayı istemiyorlar; senin yolsuzluğu eleştirmeni istiyorlar ama bu yolsuzluğu doğuran fikri ve siyasi temeli sorgulamamayı istemiyorlar.

Burada diyoruz ki: bilakis konuşacağız... Konuşacağız; çünkü Allah bize iyiliği emretmeyi ve kötölüğu yasaklamayı emretmiştir. Konuşacağız; çünkü zulüm, sırf “siyaset” olarak adlandırıldığından dolayı helal olmaz. Konuşacağız, çünkü Müslömanların malları, yöneticilerin diledikleri gibi tasarruf edebilecekleri bir mülk değildir. Konuşacağız; çünkü ümmet, kendi gerçeğliğini bilmekle, kendisini kimin yönettiğini, neye göre yönettiğini ve egemenliğin ve yasamanın kime ait olduğunu bilmekle emrolunmuştur.

إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ **“Hüküm sadece Allah’a aittir.”** [Yusuf 40] Bu, namazda tekrar ettiğimiz, ancak anlamını namazın dışında bir kenara bıraktığımız bir ayet değildir; aksine bu bir akide meselesidir; eğer hüküm Allah’a aitse, insanın kendisini bağımsız bir yasama kaynağı haline getirme hakkı yoktur. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Allah’ın indirdikleriyle hükmetmeyenler kâfirlerdir.”** [Maide 44] Ve şöyle buyurmuştur: **“Allah’ın indirdikleriyle hükmetmeyenler zalimlerdir.”** [Maide 45] Ve şöyle buyurmuştur: **“Allah’ın indirdikleriyle hükmetmeyenler fâsıklardır.”** [Maide 47] Burada vacip olan, nassları alimlerin anladığı şekilde anlamamız ve şartlar gerçekleşip engeller ortadan kalkmadan kişileri aceleyle tekfir etmememizdir; zira bir fiil hakkındaki hüküm bir şeydir, muayyen bir kişi hakkındaki hüküm ise başka bir şeydir; ancak meselenin aslı açıktır: Yönetim ve yasama, İslam’ın yaşamdan ayrı tutulduğu bir alan değildir.

Peki İslam sadece bireysel ibadetlerden mi ibarettir? Bu, sıkça tekrarlanan bir şüphe olup şöyle denilmektedir: “Din, insan ile Rabbi arasındaki bir ilişkidir; siyaset, yönetim ve ekonomi ise dünyevi meselelerdir.” Biz de diyoruz ki: Bu, delil gerektiren bir tasavvurdur.

Peki mirasla ilgili ayetleri, satış ve faizle ilgili hükümleri, yargı hükümlerini, evlilik ve boşanma hükümlerini, borçlarla ilgili hükümleri, cihatla ilgili hükümleri, antlaşmalarla ilgili hükümleri, mallarla ilgili hükümleri, yönetim, adalet ve şura ile ilgili hükümleri nereye koyacağız? İyiliği emretmek ve kötülüğü yasaklamakla ilgili konuyu nere koyacağız? Bütün bunlar sadece bireysel ibadetler midir? Kesinlikle hayır.

İslam, insana ibadetinde, ahlakında, muamelatında, ailesinde, toplumunda, ilişkilerinde ve yönetim ile gözetim konularında yol göstermek için gelmiştir.

Burada ihtilaf, şerî nassların varlığında değildir; aksine ihtilaf, İslam'ın genel hayatın işlerini kapsama boyutundadır. Bu ise sloganlarla değil, delillerle tartışılması gereken bir konudur.

İslam'ı kamusal alandan uzaklaştırmak için en çok delil getirilen nasslardan biri, Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şu hadisidir: **“Siz, dünya işlerini daha iyi bilirsiniz!”** [Müslim rivayet etti] Ancak bu hadis nerede varit olmuştur? Bu kıssa, hurma ağaçlarının aşılınmasıyla, yani hurma ağaçlarının aşılmasına ilişkin teknik deneyim hakkında varit olmuştur; yoksa yönetim sisteminin belirlenmesi, kanunların çıkarılması, siyasi ekonomi ya da şerî hükümlerin kaldırılması hakkında varit olmamıştır. Burada iki husus arasında ayırım yapmak gerekir: Yani araçlar hakkında teknik uzmanlık ile helal ve haramı belirleyen yasama arasında ayırım yapmak gerekir; örneğin doktor tıp konusunda, mühendis inşaat konusunda, çiftçi tarım konusunda, askeri uzman ise kendi alanının pek çok ayrıntısı konusunda bilgilidir; ancak bu, insanın Allah'ın dışında kanun koyucu haline geldiği anlamına gelmez! Zira hadis şöyle demiyor: Sizler, neyin helal, neyin haram olması gerektiği konusunda vahiyden daha iyi bilirsiniz. Şöyle de demiyor: Sizler yönetim sistemini, Allah'ın Rasülü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'den daha iyi bilirsiniz. Şöyle de demiyor: Ekonomiyi, yargıyı ve siyaseti, Allah'ın hidayeti dışında insanlara bırakın. Aksine hadis; belirli bir konuda dünyevi ve teknik deneyimden bahsediyor; nassların arasını cem etmek, bunu anlamanın doğru yoludur; bir sözü bağlamından koparıp ona taşımadığı anlamlar yüklemek doğru değildir!

Çünkü İslam siyasetten korkmaz, aksine onu düzenler; İslam siyaseti arzulara bırakmamıştır, aksine ona bir ölçü koymuştur ki o ada adalettir. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Şüphesiz ki Allah adaletli davranmayı, iyilik yapmayı emreder.”** [Nahl 90] Şuradır; zira Subhanehu şöyle buyurmuştur: **“Onların işleri aralarında şura iledir.”** [Şura 38] Allah'ın indirdikleriyle hükmetmektir; zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet ve onların arzularına uyma.”** [Miade 49] Ve iyiliği emredip kötülükten sakındırmaktır; zira Subhanehu şöyle buyurmuştur: **“Sizden, hayra çağıran, iyiliği emredip kötülüğü meneden bir topluluk bulunsun.”** [Al-i İmran 104]

Bunun ardından nasıl olur da “Siyaset hakkında konuşmayın” denebilir ki?! Aksine konuşmamız vaciptir; ancak bunu İslam'ın ölçüsüne göre yapmalıyız.

Batı fikirleri ümmetin zihnine girdiğinde, sorun sadece İslam'a aykırı siyasi sistemlerin varlığında değildir ki bu en önemlisidir; aksine daha derin sorun,

ümmetin çoğu zaman fikri bağışıklığını kaybetmiş olmasıdır; zira ümmet, fikirlere İslam'ın ölçüsüne göre bakmak yerine, İslam'a kâfir Batı'dan gelen fikirler aracılığıyla bakmaya başlamıştır; böylece demokrasi geldiğinde, bu İslam'a uygundur denilmiştir. Mutlak özgürlük mefhumu geldiğinde de şöyle denilmiştir: İslam'ı onunla nasıl uyarlayabiliriz? Laiklik geldiğinde de şöyle denilmiştir: Bunu İslami bir hale getirebilir miyiz? Bu, ölçüyü tersine çevirmektir; zira bir Müslüman, İslam'ı fikirlere tabi kılamaz; aksine İslam'ı, fikirlerin kendisine sunulduğu bir ölçü kılmalıdır; zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Eğer bir hususta anlaşmazlığa düşerseniz onu Allah'a ve Rasul'e götürün.”** [Nisa 59] Bize bir fikir sunulduğunda, ilk olarak şunu sormamalıyız: Bunu Batı mı, yoksa Doğu mu kabul ediyor? Aksine şunu sormalıyız: Allah'ın bu konudaki hükmü nedir? Ümmetin yeniden kazanması gereken İslami şahsiyet işte budur. Dolayısıyla sorun, başkalarından ders almamızda değildir, aksine onları kendimize referans kılmamızda yatmaktadır; zira İslam, Müslümanların diğer milletlerin deneyimlerinden ve bilimlerinden yararlanmasını engellemez; nitekim Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem savaş ve diğer alanlarda maddi sebep ve deneyimlerden yararlanmış olup Müslümanlar da farklı asırlarda diğer milletlerin ilimlerinden faydalanmıştır; ancak, araçlar konusunda beşeri deneyimlerden yararlanmakla, İslam'a aykırı olan akide, mefhum ve sistemleri ithal edip bunları yaşamın referansı haline getirmek arasında büyük bir fark vardır; birincisi deneyimdir, ikincisi ise fikri ve teşri bir referanstır; işte burada ümmetin, İslam'a olan güvenini yeniden kazanması gerekir; zira tarihin en büyük risaletini taşıyan ümmet, kendi şeriatından utanmamalı ve her zaman başkalarından kabul belgesi arayışında olmamalıdır!

Bu nedenle İslam'ın yönetimden ayrılması, bazılarının tasvir ettiği gibi tarafsız bir mesele değildir; aksine kökleri, öncülleri ve sonuçları olan bir fikirdir.

Eğer bir Müslüman, Allah'ın kamil bir şeriat indirdiğini düşünüyorsa, o zaman doğal olarak şu soru ortaya çıkmaktadır: Neden onun bir kısmına iman edip, bir kısmını da terk ediyoruz? Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Yoksa siz Kitab'ın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz?”** [Bakara 85] Dolayısıyla vacip olan, İslam'a duygusal bir şekilde değil, bilinçli bir şekilde geri dönmeliyiz. Yani İslam'ı, çağdaş düşünce sistemlerinin olmasını istediği şekilde değil, tamamen geldiği gibi anlamalıyız.

Peki çözüm nedir? Çözüm, siyasetten kaçmak ya da şöyle demek değildir: “Bırakın yöneticiler istediklerini yapsınlar”; ayrıca zihinlerimizi, İslam akidesinden farklı felsefi ve tarihsel ortamlarda ortaya çıkan fikri sistemlere teslim etmemiz olmadığı gibi kaos, şiddet, zulüm ve haksız yere tekfir etmek de değildir.

Çözüm; İslam'a tam ve bilinçli bir şekilde geri dönmek, vahyi yönetim, yasama ve gözetim konusunda ümmetin referansı haline getirmek, ümmetin İslami şahsiyetini yeniden kazanması, dinini öğrenmesi, gerçekliğini kavraması, düşmanlarının fikirlerini bilmesi, İslam'a aykırı fikirleri tartışması, fikri ve siyasi bağımlılığı reddetmesi, adil bir İslami yönetim sisteminin kurulması için çalışmasıdır; zira bu sistemin görevi, insanların işlerini İslam'a göre gözetmek, onların canlarını, malını ve namuslarını korumak, ümmetin servetini ve kutsal değerlerini korumak, adaleti tesis etmek, yöneticiyi muhasebe etmek ve egemenliği şeriata ait kılmaktır.

Burada söz konusu olan, Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafettir; zira İslam anlayışında bu, İslam'a dayalı olan ve Müslümanların işlerini İslam'a göre idare eden bir yönetim sistemi olup sadece duygusal bir slogan değildir; dolayısıyla ümmetin, Batı sisteminin İslami bir versiyonunu aramasına ihtiyacı yoktur; aksine İslam'ı kaynağından yeniden tesis etmesine ve gerçekliğini bu temel üzerine inşa etmesine ihtiyacı vardır; O halde şöyle demeyin: Siyaset hakkında konuşmayın! Aksine şöyle deyin: Yozlaşmış siyaset hakkında konuşmayın; evet, yalan, ihanet ve ajanlık hakkında konuşmayın; rüşvet hakkında konuşmayın, zulüm hakkında konuşmayın, hırsızlık hakkında konuşmayın, dini çıkarlar için bir araç haline getirmeyin ve siyaseti din ticareti için bir pazar haline de getirmeyin.

Ancak bir Müslümana yönetim hakkında, ümmetin servetleri hakkında, zulüm hakkında, Filistin hakkında, ülkenin kanunları hakkında, devletin ilişkileri hakkında ve Müslümanların geleceği hakkında konuşma demeniz..." İslam'dan değildir.

Kendi işleri hakkında konuşmayan bir milletin işleri hakkında başkaları konuşacaktır; kendi projesini taşımayan bir milletin projelerini başkaları taşıyacaktır; İslam'ı bir ölçü olarak almayan bir milletin ölçüsü başkalarının fikirleri olacaktır.

Ey İslam'ın evlatları: İslam'ı kendi zamanınıza tabi kılmayın; aksine zamanınızı İslam'ın ölçüsüne tabi kılın; İslam'ı Batı'dan gelen her şeyle nasıl uyumlu hale getirebiliriz diye sormayın? Aksine hayatımızı İslam'a nasıl geri döndürebiliriz diye sorun?

Bugün bu ümmet, bilincini, dinine olan güvenini, şahsiyetini ve vahdetini yeniden kazanmaya ve zulüm, bağımlılık, despotizm, yağma ve batılılaşmaya karşı mücadelede İslam'ı referans edinmeye ne kadar da ihtiyaç duymaktadır; zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ **Kim, İslam'dan başka bir din ararsa, bilsin ki kendisinden (böyle bir din) asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette hüsrana uğrayanlardan olacaktır.** [Al-i İmran 85]

Allah'ım, ümmeti dinine güzel bir şekilde geri döndür, ona dininde fakih olmakla, gerçekliğinde basiretli olmakla, hak üzere sebat etmekle rızıklandır; aralarında adaleti tesis et, sözlerini İslam üzere birleştir ve onu, İslam'ın risaletini alemlere taşıyan bir ümmet kıl.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Baha El-Hüseynî – Irak